

Djordje Balasevic

Aco Braco

Aco-Braco, derane moj trsavi
ti i ja smo drzava u drzavi
pukose na vrazjoj burzi
Franjo Josip i Habzburzi
Boljsevici cara skefali
otis'o na dobos Kajzer ko poslednji salabajzer
samo nama nista ne fali

Aco-Braco, derane moj stasiti
kad si vatra svi te 'oce gasiti
vracaju nam i zavide
al' to valjda tako ide
samo lepo mozes ruziti
neg', ogrni jankel stofan
suste suknje ko celofan
zavist valja i zaslužiti

Malo mame, malo cerke
opajdare, kaciperke, kibicuju i zagledaju
siparice, gradske smizle, porumene ko ribizle
kad sa nama pripovedaju
ne bje nas dzabe glas
zadeni za sesir klas
i mater vetru dok je nama nas

Aco-Braco, derane moj srditi
da te grdim to mi je ko sebe grditi
to il' nemas ili imas
da te s vrata spazi primas
gust je dati, a ne stiskati
nije gazda kesa suplja

sto budzasto novce skuplja
gazda je ko ume spiskati

Aco-Braco, derane moj cestiti
Bog nek gleda di ce koga smestiti
od Bodjana do Opova
sila hulja i lopova
koji grabe sta odaberu
od Opova do Bodjana
jos je dobrih Vojvodjana
da im s neba 'leba naberu